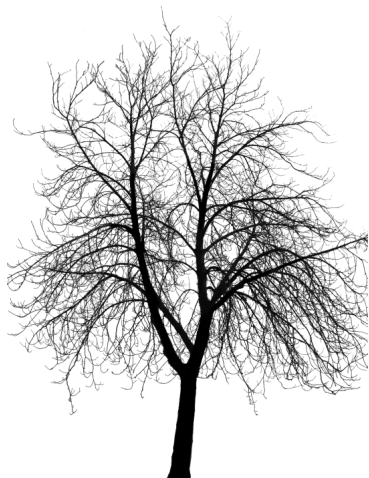

Aesculus indica 'Sidney Pearce'

Wysokość	18-20 m
Szerokość	12-14m
Korona	ovate to round, dark, dense crown
Kora i gałęzie	grey green trunk, green-brown twigs
Kolor jesienny	żółty, Pomarańczowy
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	not dry
Wymagania stanowiskowe	Toleruje utwardzoną nawierzchnię
odporność na mróz	8a (-12,2 do -9,5 °C)
Odporność na wiatr	good
Odporność na inne	odporny na wiatr
Drzewo wybierane przez faunę	odporny na wiatr, drzewa miododajne dla pszczoł
Zastosowanie	aleje i szerokie ulice
Shape	drzewo wysokopienne
Pochodzenie	U.S. National Arboretum, USA, 1993

'Sidney Pearce' to duże drzewo o szerokiej, owalnej, później zaokrąglonej koronie, które w sprzyjających warunkach może dorastać do ponad 20 m wysokości. Pień jest zwykle krótki, więc korona zaczyna się nisko. Młode pędy i gałązki czerwone, później zielono-brązowe. Starsza kora jest szaro-zielona. Liście dłoniasto podzielone, środkowy z siedmiu częściowych listków jest wyraźnie dłuższy od pozostałych sześciu. 'Sidney Pearce' kwitnie bardziej obficie niż gatunek *A. indica*. Smukłe, wzniesione grona o długości do 35 cm pojawiają się około połowy czerwca. Oprócz tego, że grona są dłuższe niż u *A. indica*, kwiaty są również gęściej upakowane, co nadaje im pełniejszy wygląd. Kwiaty są czysto białe z żółtą, a później czerwoną plamką w środku. Długie pręciki i słupki wystają dość daleko z kwiatów. Nasiona znajdują się w pozbawionych szypułek, jajowatych łupinach.

'Sidney Pearce' został nazwany w londyńskich ogrodach Kew w 1935 roku. Podobnie jak *A. indica*, 'Sidney Pearce' nadaje się do stosowania w parkach, szerokich alejach i dużych ogrodach. Drzewo najlepiej sadzić w bogatej w składniki odżywcze, głęboko ukorzenionej glebie. Gleba powinna być dobrze zdrenowana, ale nie sucha.

Strefa mrozoodporności: 8a